

Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. februar 2019 — NK, kurator i konkursboerne efter PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV og PI mod BNP Paribas Fortis NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-535/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — samarbejde om civile spørgsmål — retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 og (EF) nr. 1346/2000 — respektive anvendelsesområder — foged under konkurs — sag anlagt af kurator, som varetager konkursboets administration og afvikling)

(2019/C 131/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: NK, kurator i konkursboerne efter PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV og PI

Sagsøgt: BNP Paribas Fortis NV

Konklusion

Artikel 1, stk. 1, og artikel 1, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at en sag som den i hovedsagen omhandlede, hvis genstand er et krav om erstatning uden for kontraktforhold, som kurator fremsætter i forbindelse med en insolvensbehandling, og hvis provenu, såfremt kravet imødekommes, tilkommer kreditor Massen, er omfattet af begrebet »det civil- og handelsretlige område« som omhandlet i denne bestemmelses stk. 1 og falder derfor ind under nævnte forordnings materielle anvendelsesområde.

⁽¹⁾ EUT C 412 af 4.12.2017.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. februar 2019 — Rebecka Jonsson mod Société du Journal L'Est Républicain (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Svea hovrätt — Sverige)

(Sag C-554/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — europæisk småkravsprocedure — forordning (EF) nr. 861/2007 — artikel 16 — »tabende part« — sagsomkostninger — fordeling — artikel 19 — medlemsstaters processuelle regler)

(2019/C 131/11)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Svea hovrätt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rebecka Jonsson

Sagsøgt: Société du Journal L'Est Républicain

Konklusion

Artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter den nationale retsinstans, når en part alene gives delvist medhold, kan bestemme, at hver af parterne i sagen bærer deres egne omkostninger, eller kan fordele disse omkostninger mellem disse parter. I et sådant tilfælde står det principielt den nationale retsinstans frit for at fordele de nævnte sagsomkostninger, forudsat at de nationale processuelle regler for fordeling af sagsomkostninger i grænseoverskridende sager vedrørende småkrav ikke er mindre gunstige end de processuelle regler, der regulerer tilsvarende situationer, der er underlagt national ret, og at de processuelle krav, der er knyttet til fordelingen af disse sagsomkostninger, ikke fører til, at de pågældende personer vil undlade at gøre brug af den nævnte europæiske småkravsprocedure ved, at sagsøgeren pålægges at bære sine egne sagsomkostninger eller en væsentlig del heraf, selv om sagsøgeren for en stor del har fået medhold.

(¹) EUT C 402 af 27.11.2017.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 14. februar 2019 — Nestrade SA mod Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) og Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Nacional — Spanien)

(Sag C-562/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — trettende direktiv 86/560/EØF — regler for tilbagebetaling af merværdiafgift (moms) — ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet — virksomhed, der ikke er etableret i Den Europæiske Union — forudgående og endelig afgørelse om afslag på tilbagebetaling af moms — forkert momsregistreringsnummer)

(2019/C 131/12)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Nacional

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nestrade SA

Sagsøgte: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) og Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Konklusion

Bestemmelserne i Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en medlemsstat tidsmæssigt begrænser muligheden for at berigtige fejlbehæftede fakturaer, eksempelvis ved berigtigelse af det momsregistreringsnummer, der oprindeligt blev opført på fakturaen, med henblik på udøvelsen af retten til tilbagebetaling af moms, for så vidt som ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet overholdes, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 437 af 18.12.2017.